

ירחים רבים

בעבודותיה מופיעים חיבורים מסקרנים בין אדם לחיה, בין אלים פגאניים קדומים לסמני תרבות עכשוויים. חייה בקנדה וטיוליה הרבים בנופי הארץ הגדולה הזאת ניכרים באיוריה. שילובי מוטיבים של Native Canadians, יערות עד, אגמים, עצים בשלכת ואווים נודדים - כל אלו נשזרים ברכות עם שדות חיטה, דקלים, מדבריות ודימויים אחרים שנשמעו בה בישראל. בתערוכה שלפניכם נאספו שלוש קבוצות מתוך איוריה הרבים: שמות הירח, חגים ואלות וירחים אישיים.

בצלאל בן חיים מביט אל נפשו בעזרת חסרונה של הלבנה. הוא פוסע בדממה במדבריות חשוכים בנגב, ובייחוד בקרבת באר שבע עיר הולדתו. בתערוכה מוצגים שני צילומים מתוך סדרה שצילם בחשיפה איטית ובצמצם פתוח בלילות ללא ירח. אילו מחשבות מעלים בנו הדימויים האפורים של המרחבים הדוממים? מנגד, מוצגים שלושה צילומים מתוך תהליך מחקר שלו בחיפוש אחר אור חלופי, ירחים מלאכותיים ומעגלי אור שמצא או יצר על ידי סיבוב המצלמה. דימויו מזמינים אותנו לצלול בתוך התת-מודע החשוך, במקומות שכם אנחנו מתחברים אל אסוציאציות אפלות בנפשנו, לצפות למעלה כדי להביט פנימה.

בעולם הקדום חוץ מאש, גחליליות או עיני חתולים, היו גרמי השמיים לבדם מאירים את הלילה. תנועת הירח נתנה קצב ומחזוריות ליום, לחודש ולשנה. לוח השנה העברי אף הוא תולדה של תנועה זו. ירח היא מילה נרדפת לחודש ומכאן הביטויים: תשעה ירחי לידה, ירח דבש, וגם שמה של התערוכה "ירחים רבים". בצפון אמריקה השבטים המקומיים נהגו לומר זה לזה כשנפגשו: "לא התראינו כבר ירחים רבים", I haven't seen you in many moons. מחזוריות ההתמלאות וההתרוקנות של הירח נקשרת באופן מרומז למחזור הנשי החודשי. יתכן שהקשר זה תרם ליצירת אלות ירח נקבות במיתולוגיות שונות ביניהן האלה היוונית סלין, האלה הרומית לונה והאלה הסינית שינוי.

בחלל המרכזי של הגלריה מוצגות 54 עבודות של המאירת יערה עשת, ילידת דגניה ב', בוגרת המחלקה לגרפיקה בצלאל, האקדמיה לאמנות ועיצוב בירושלים, ישראל, אשר מתגוררת כיום בטורונטו, קנדה. בפואייה מוצג מקבץ צילומים של האמן בצלאל בן חיים, גם הוא בוגר תואר ראשון בעיצוב תעשייתי מבצלאל ותוכנית לימודי ההמשך באמנות, בית ברל. יליד באר שבע המתגורר ויוצר בתל אביב.

יערה עשת מזמינה אותנו אל תוך עולמה העשיר בטקסטורות, בגוונים, בתרבויות ובהקשרים מקומיים. היא סופגת את מה שסביבה ויוצרת ממכחולה שפה היברידית, פלורליסטית ופמיניסטית.

אוצרת: חנה רוטשילד

בְּלִילָה הַהוּא כְּשִׁשְׁבָתִי לְבָדִי
בְּחֶצֶר הַדּוֹמָמֶת
גְּלִיתִי פְתָאם
שָׁאף בֵּיתִי בְנוֹי עַל הַחוּף,
שְׁחִיָה אֲנִי עַל שְׂפַת הַיָּרֵחַ
וְהַמְזָלוֹת,
עַל שְׂפַת הַזְּרִיחוֹת וְהַשְׁקִיעוֹת

('בלילה ההוא', זלדה)

הוא מאיר את הלילה, מעניק נחמה ויציבות, נותן לנו קצב במופעו המשתנה, מסמל צמיחה וצמצום. השיח והיחסים בין האדם לירח מורכבים. זוהי דינמיקה של התבוננות וקבלה, יציבות והשתנות. כמו כל מערכת יחסים דוממת וחד-צדדית, הפך הירח לקנבס של השלכה. עצם פאסיבי, שאנו מאנישים (הופכים לאנושי), ומראה למה שמתרחש בתוכנו, ברגעים שאנחנו חסרי הגנה ופגיעים. אורו הרך מאיר את זמן החלום, שבו האדם ישן ואחיותו במציאות מתרפה. בנוכחותו אנו נותנים מקום לפחדים, לקונפליקטים, לאהבות ולתקוות הנסתרים מהשמש.

ניתן לסרוק את
הקוד להרחבה
והסברים נוספים
על התערוכה
של יערה

תוכלו לראות עוד מעבודותיהם
של יערה ובצלאל באינסטגרם
@yaaraeshe @bezalelbc